

jeg hørte så sent som i aftes om en virksomhed i Holstebro, som også ansætter mange somaliere.

Vi skal aldrig give op, men vi kan ikke lave millimeterretfærdighed. Der vil være kommuner, som synes, at de har tungere udlændinge end andre. Sådan er det nu, sådan vil det i et vist omfang blive ved at være. Men vi vil i ministeriet lytte, og vi vil prøve at gøre det problem så lille som muligt.

Jeg tror ikke, hr. Kamal Qureshi har ret i, at kommunen bliver belønnet, hvis man løfter udlændingen fra karakteren 9 til karakteren 11, for i begge tilfælde vil udlændingen jo bestå prøven og kommunen få tilskuddet. Hvis man derimod løfter en fra karakteren 03 til karakteren 7, så falder der penge, for så består vedkommende jo, i stedet for at vedkommende ikke består. Så hr. Kamal Qureshis eksempel var ikke godt.

Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom på, at den pædagogiske styring altså ligger i ministeriet. Det er jo ikke sådan, at kommunerne selv kan vælge at sænke niveauet for derved at få flere igennem systemet. Sådan er det jo ikke.

Så vil jeg sige til hr. Søren Krarup, at det, der for ham ser ud som et hul, der skabes i 7-års-reglen i udlændingeloven, er huller, som er der i forvejen. Der er f.eks. en bestemmelse i forvejen om, at hvis man har været i landet og er velintegreret, så bliver man ikke sendt hjem, selv om man ikke har været her i 7 år. Hvis man har været her i 5 år, så bliver man ikke sendt hjem, selv om der er blevet fred i hjemlandet.

Det nye er, at man kan få et papir på det, og det er vigtigt for den pågældende. Det skaber tryghed, det gør det lettere at finde job. Den nykabelse fører ikke til, at der er færre, som bliver sendt hjem, så vidt jeg kan se. Der er også i den nugældende lov en regel om, at man kan forblive her i landet allerede efter 2 års fast arbejde, når beskæftigelsesmæssige eller erhvervs-mæssige hensyn taler for det.

Kl. 21.25

Det vil sige, at hvis der er tale om et hul, så er det et hul, der allerede er der, og når vi her taler om, at man efter 3 år helt undtagelsesvis kan få tidsubegrænset opholdstilladelse, så nævner vi jo udtrykkeligt, at det f.eks. gælder, hvis udlændingen tidligere har haft opholdstilladelse her i landet i en årrække. Det kan man ikke kalde noget alvorligt hul i lovgivningen.

Jeg vil godt opfordre til, at vi bevarer disse muligheder, disse sikkerhedsventiler, for de værner os nemlig imod de allermest oplagte urmeligheder. Man kan være nok så overbevist

om, at det altså er vigtigt, at folk bliver sendt hjem, når der bliver fred i hjemlandet, men når man så står over for den velintegrerede udlænding, som er en gevinst for sin virksomhed, arbejdsgiveren taler for vedkommende, børnene taler flydende dansk, og et af dem er måske allerede nået at komme på ungdomslandsholdet i en eller anden disciplin, så er det altså ikke så let, og så er der jo selv medlemmer af Dansk Folkeparti, som spørger: Skal vi virkelig sende dem hjem? Derfor vil jeg anbefale, at de ventiler, der allerede er i den gældende udlændingelov, er vi ikke kede af, men glade for, og at vi så at sige her i integrationsloven reklamerer lidt for dem, sådan at de kan virke som en spore og som en belønning til de udlændinge, der gør en kraftig indsats for at gøre nytte og være med på det danske arbejdsmarked.

Med disse ord vil jeg sige tak for den fredssommelige debat, vi har haft. Jeg tror, vi kan finde frem til at meget bredt forlig.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg har følgende til korte bemærkninger: Fru Elsebeth Gerner Nielsen, hr. Kamal Qureshi, fru Karen J. Klint og hr. Søren Krarup. Vi tager alle fire, og så får ministeren lidt udvidet taletid. Værsgo, først fru Elsebeth Gerner Nielsen.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Ministeren har helt ret i, at alle de ubehagelige lovforslag behandlede vi sidste år, men det er jo ikke ensbetydende med, at der ikke er brug for at blive ved med diskutere dem, når der er taget forkerte beslutninger. Sidste år blev der taget en beslutning om, at alle flygtninge skulle parkeres på en starthjælp med henblik på at få flere ud på arbejdsmarkedet. Allerede på det tidspunkt understregede vi, at vi betragter det som et stort problem, specielt i forhold til de traumatiserede flygtninge.

Nu siger ministeren, at det jo ikke er så stort et problem, som jeg vil gøre det til, i og med at de mennesker, der virkelig er syge, kan få førtidspension. Det er jo også fuldstændig rigtigt, men jeg tror bare ikke, at det er regeringens politik, at vi skal parkere så mange som overhovedet muligt på førtidspension. Tværtimod er det regeringens politik, som jeg har forstået det, at sørge for at få så mange som muligt væk fra førtidspensionen, men den eneste løsning, der er for de traumatiserede flygtninge nu, er faktisk at få en førtidspension hurtigst muligt, fordi det er